

עליון הכפר

גיליון 100 מאי 2021

משולחן המזכיר

אתר האינטרנט

אתר האינטרנט של היישוב פועל לאחר ששודרג ורוענן וניתן להשתמש בו. במסגרת שדרוג האתר וניקיונו, יתכן שחלק מהתושבים שנרשמו באתר נמחקו. אנו מתנצלים ונשמח שתרשמו שוב.

כתובת האתר: <https://ramothashavim.org.il>

פינות גזם

זכור, פרסמנו כי נוספו 3 פינות גזם חדשות, מגודרות בגדר ירוקה, שבהן ניתן לזרוק גזם בכל ימות השבוע. **פינות אלו מיועדות לגזם בלבד** ולא ניתן לזרוק בהן גרוטאות למיניהן. לצערי, בזמן האחרון אנו תופסים תושבים שזורקים גרוטאות וחפצים ישנים לפינות אלו. מי שייתפס – ייקנס. להזכירכם, גרוטאות אוספים בכל יום א' הראשון בחודש. את הגרוטאות יש להוציא לחזית הבית או לנקודות הגזם במוצאי שבת שלפני כן. **פינוי הגרוטאות הקרוב יתבצע ביום א' 6/6/2021.**

כלבים משוטטים

תופעת הכלבים המשוטטים ביישוב הולכת ומחמירה. השבוע הותקפה תושבת ע"י 2 כלבים, הופלה ארצה וננשכה. **עפ"י החוק חל איסור על שוטטות כלבים** ובעלי כלבים נדרשים לשמור עליהם ולא לאפשר להם לצאת מהחצר או מהבית ללא רצועה. לצערי ישנה תופעה שתושבים רצים או רוכבים על אופניים והכלבים רצים לצידם לא קשורים. זו תופעה חמורה ולא תקינה וכל תירוץ של "הכלב מאולץ, ממושמע, לא עושה כלום" הוא בגדר תירוץ ללא כיסוי. שמרו על הכלבים והוציאו אותם לטיול רק עם רצועה.

טרקטורונים חשמליים

תופעה חדשה בכפר – טרקטורונים חשמליים שמסתובבים ברחובות היישוב כשעליהם רכובים תושבים וילדיהם הקטנים וזאת בניגוד לחוק, הן מבחינת מספר האנשים והן מבחינת אי ציות לחוקי הנהיגה: נסיעה באין כניסה, כניסה למתחם בית העם ועוד...

חל איסור על כניסת כלי רכב ממונעים מכל סוג שהוא למתחם בית העם, לגן הנופלים ולכל מתחם ציבורי. הוועד המקומי הציב שלטים האוסרים על כניסה זו וכל מי שנכנס עובר על החוק וצפוי לקנס.

המתחמים הציבוריים נועדו לתת לילדי היישוב מקום לשהות ולשחק בבטחה וטרקטורונים אלו מהווים סכנה ממשית לילדים.

אנא כבדו את החוקים למען ביטחון התושבים ובטיחותם.

ברכות

מזל טוב לטלי ויובל קדר, להולדת הנכדה אלמה, בת לליגל ומתן קדר.

השתתפות בצער

- הוועד המקומי משתתף בצערן של משפחת סוקול ומשפחת זהר במות דב סוקול ז"ל, אשר כיהן כראש המועצה המקומית רמות השבים.
- הוועד המקומי משתתף בצערו של דודי ורדי במות אחיו יאיר ורדי ז"ל.

רוצים להישאר מעודכנים ?
הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ לתושבים
 קישור להצטרפות <

<https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGIJ1wh6wfh7We5>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד
לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות.
 אין אפשרות להגיב בפורום רחב

מפנקסו של חזן בית העם ישראל אלעזר שוויץ

קינה לזכר הנספים במירון

זֶה אֵל זֶה שׁוֹאֲלִים / זֶה עַל זֶה מִתְנַפְּלִים / 'אֵיזָה מְקוֹם' מְמַלְלִים¹
מ"ה ה' אֶלְקִידָה שְׁאֵל מַעֲמָדָה²

לְמַעַט אֲוִיר מִיְחָלִים / בְּחֹר וְזָקוֹן³ טְהוֹרִים אֲצִילִים / עָלִיו בְּשַׁעַת הַדָּחֶק
מְשַׁתְּדָלִים⁴
וְכִי תִשְׁלַחְנוּ חֶפְשִׁי מַעֲמָדָה⁵

נִפְרָץ כְּרִמְנוֹ מִחִבָּלִים / רֹאשׁ אֶרֶץ לִזְנֵב שׁוֹעָלִים⁶ / בְּנֵי מְלָכִים כְּעֲנִיִּים וְדָלִים
וְחִי אַחִיד עֲמָדָה⁷

שְׁאֵחֻז וּמִשְׁדָּה בְּיָד יְמִינִי / שְׂרָץ וְחִלָּץ מִמְּאוֹרֶת צְפֻעוֹנִי⁸ / יִחְבֹּשׁ כָּאֵב שְׁבָרִי
אֲמוֹנִי
וְאֲנִי תַמִּיד עֲמָדָה⁹

-
- ¹ קדושה למוסף
 - ² דברים י', יב
 - ³ יחזקאל ט', ו
 - ⁴ בבלי, גיטין יט
 - ⁵ דברים טו', יג
 - ⁶ שיר השירים ב', טו
 - ⁷ ויקרא כה, לו
 - ⁸ ישעיהו יא, ח
 - ⁹ תהלים עג, כג

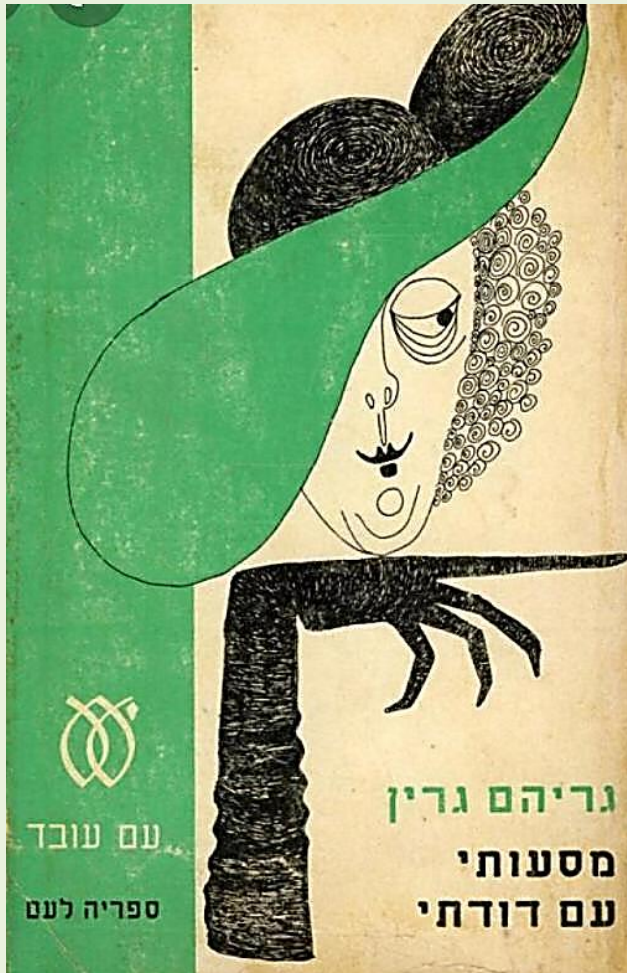

הפינה הקטנה על הספר

כלנית קין

הכרתי אותה בגן הילדים של דודה שרה, אני הייתי בת שנתיים בדיוק ב- 1.9.62 והיא קצת יותר קטנה ממני, ילידת נובמבר. בהתחלה היא גרה במרחק שני רחובות ממני ואחר כך עברה ממש לרחוב הסמוך. היינו חברות בלתי נפרדות. גדלנו בשכונה של עולים מפולין ורומניה בבתים של 45 מ"ר – שני חדרי שינה מטבח ואמבטיה. עם השנים הבתים נמכרו לאנשים צעירים יותר וכשהגיעה הרווחה הכלכלית אחרי מלחמת ששת הימים הא-נשים הגדילו את ביתם. כולם הגדילו אותם בצורה דומה. בנו סלון וכניסה רחבת ידיים, הפרידו את השירותים מהמקלחת, בנו פינת אוכל צמודה למטבח עם גישה לסלון והייתה החצר שנראתה לנו ענקית ומלאת פלאות.

רק אבא שלה בנה אחרת את הבית. הוא הגדיל להגדיל ובדרך מתוחכמת הצליח לייצר שלושה חדרי שינה בנוסף לסלון וגם חדר ארונות. את הכניסה הוא העביר לצד המערבי של הבית וכשנפתחה דלת ביתם, נחשף הפלא הגדול ביותר. על כל הקיר הימני של מסדרון הכניסה הארוך, היו ממוקמים ברווחים שווים, צינורות מתכת מהתקרה ועד לרצפה. אליהם היו מחוברים מדפי עץ ועליהם מאות ספרים. אבא שלה היה מנוי בספריית עם עובד, ומנוי לאנציקלופדיה העברית. ומלבד זאת הוא עבד כאיש תחזוקה בהוצאת הספרים 'ליון אפשטיין' שממנה היה מקבל ורוכש ספרים בכלל וספרי ילדים בפרט.

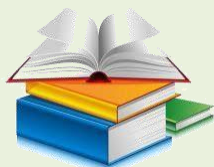
שם מצאתי לראשונה את הספר "מסעותי עם דודתי", שיצא לראשונה לאור בשנת 1971. כיון שמותר היה לי לשאול ספרים מהספרייה הפלאית הזאת, שאלתי אותו וניסיתי לקרוא אותו אז ואני בת שתיים עשרה. ניסיתי. באמת ניסיתי. ולא הצלחתי. אחרי שנים רבות כשקיבלתי את הקורא האלקטרוני שלי חיפשתי באתר "עברית" אחרי ספרים חדשים-ישנים ומצאתי אותו, "מסעותי עם דודתי" בהוצאה מחודשת משנת 1994. הורדתי אותו לקורא האלקטרוני שלי וקראתי בחדווה.

מה עושה את הספר הזה לכל כך מיוחד? הוא כתוב במין קלילות אגבית ועוסק בחומרים מאוד עמוקים. הספר מתחיל במוות אך עוסק בחיים, סוגד לחיים. הספר מפגיש בין הנרי, בנקאי מנומנם ופנסיונר בעל כורחו המגדל דליות בשעות הפנאי שלו, עם דודתו התוססת ועם סיפורי חייה, שלא אחת גורמים לנו ולו להרים גבה. בעידודה הוא מלווה אותה למספר מסעות, ההולכים ומתרחקים מביתו ומעולמו הצר.

ספר מסע: מסע קונקרטי, מסע בזמן, ומסע בנפש האדם. מסע של חיפוש. וכפי שנאמר לא פעם, כשמחפשים מוצאים. הספר קולח ושוטף. רצוף סיפורים המתערבבים אלה באלה, וכמו הגיבור, שמנסה להכיר את דודתו ולהבין את עצמו ואת חייו דרך הספורים, אף הקוראת, מנסה להתחקות אחרי האישה הזאת. והשאלה שמלווה - האם היא באמת גדולה מן החיים או שהיא ממציאה לעצמה את קורותיה כדי לייצר לעצמה עניין בחיים? עם הקריאה השאלה הופכת ללא רלוונטית. העניין האמיתי הוא ההליכה עצמה. המסע. והגילויים הצפויים לו ולנו בדרך.

ושם בשלהי שנות השבעים, הכינוי "גנבת הספרים" הפך לחלק ממני. שאלתי מהספרייה המופלאה של האבא של חברתי ספרים רבים וגם השבתי אותם כמקובל אך לא את הספר "אופרות מובחרות". קלפתי ממנו את הכיסוי מנייר הכרומו המבריק והשארתי אותו נטוש על המדף. את הספר, בכריכתו האדומה עם אותיות הזהב, לקחתי הביתה וקראתי בו שוב ושוב ומעולם לא החזרתי אותו. לספר הזה יש גם מקום של כבוד בספר שכתבתי.

הספריה הקטנה כלנית קין

לפני כמה ימים בביקורי בספריות הקטנות מצאתי שוב את הספר "מסעותי עם דודתי", הפכתי אותו, קראתי את אשר על כריכתו, נזכרתי וכתבתי עליו. אני קוראת הרבה ומעטים הספרים שאני חוזרת לקרוא בהם. אינני נוהגת לשוב ולקרוא בספר שכבר קראתי. לעומת זאת, אני נוהגת להשאיל את ספריי לא-נשים אחרים ואני לא ממש מצפה שהם יחזירו אותם. שמחה אני יותר אם הם מעבירים את ספריי הלאה. אני מוצאת שספרים צריכים להיפתח בפני אנשים שונים ולעיתים קרובות. ספרים צריכים לנשום, לחיות. מזה כמה חודשים אני הולכת ומרוקנת את הספרייה בביתי ומעבירה את הספרים לספריות הקטנות שהולכות ומתרבות. בספרייה הביתית של נשארו אולי עשרים ספרים, "אופרות מובחרות" הוא אחד מהם. ובספריות הקטנות יש תחלופה גדולה של ספרים וזה משמח אותי.

גלגולו של בית הדס אביסדרים

ויהי בתחילת המאה הקודמת, בשנת 1933, הגיעו סבא שלי, ד"ר גינצבורג, ומיד אחריו סבתי, גרטרוד אשתו, עם שלושת ילדיהם לישראל. יחד עם עוד חלוצים מגרמניה, הם קנו שטח והחלו לבנות את ביתם ברמות השבים. בשלב זמני זה, הם השתכנו, כשנה, בירקונה.

רבים מבתי העולים הייקים בכפר נבנו על פי תכנונו של האדריכל ריכרד קאופמן (לאחרונה גילינו שתוכניות אלו עדיין נמצאות בידיו של נכדו). היו אלו בתים קטנים, עם חללים פונקציונאליים ועם שטח חקלאי מאחור לגידול עופות וירקות. התרגולות היו חופשיות והטילו את הביצים בכל החצר. ולך, תחפש את הביצים תחת כל שיח רענן. ברור שהילדים נטלו חלק רציני בעבודה - בניקוי החצר, בהאכלת התרגולות ובאיסוף הביצים.

הבית נבנה בשיטות שהיו נהוגות אז - על אדמת לס חולית, ללא יסודות. את הבלוקים הניחו על קורות בטון. לשם בידוד החום והקור, מילאו את הבלוקים בנייר עיתון ובנו תקרות גבוהות. לאחר זמן קצר, הצטרפו לסבים שלי הוריהם משני הצדדים - ד"ר אלפרד ודייזי גינצבורג ואולגה קולם (אמא של סבתי). הם הוסיפו לעצמם יחידה קטנה ולאולגה - חדר, בצד השני. הילדים תרצה ובנימין גדלו והקימו משפחות. רפאל (הידוע בכינויו "התרגול") נפל במלחמת השחרור.

אני זוכרת את הסבים שלי עם חבריהם, מאזינים בביתם לקונצרטים באמצעות תקליטים, בכל יום שלישי. כלומר, יום שלישי ממש לא היה פתוח לאירוח חיילת כמוני שבאה לחופשה. את אותן נשים שהיו חברות של סבתי, היה סבא שלי, עם מכונית הסוסיתא שלו, מסיע לבריקה של הכפר.

בשנת 1973 גרטרוד ולודביג הזדקנו ומה טבעי יותר מאשר לעבור ליחידה הקטנה שנבנתה לאלפרד ודייזי, לשפץ אותה ולפנות את הבית המרכזי לדור הצעיר - יהושע ותרצה הימן וילדיהם.

חלפו השנים וגם תרצה ויהושע הזדקנו, ובשנת 1987, אחרי 14 שנים נוספות, אנו - אבי והדס אביסדרים עברנו לגור עם ילדינו בדירה הגדולה והוריי עברו ליחידה הקטנה.

לאחר שתרצה ויהושע הלכו לעולמם, היחידה הקטנה אכלסה את המשפחות הצעירות של ילדינו. אך עתה, גודל המבנה כבר לא הספיק, נפערו סדקים בקירות, שורשי הפיקוסים שברחוב צמחו מתחת למרצפות, הרימו אותן וחדרו לאינסטלציה.

השנים האחרונות לא היו קלות. אמנם הקירות נשמו היסטוריה והרבה זיכרונות, אבל החלטנו שיש לבצע שינוי משמעותי. להרוס את המבנה הישן, למען בנייה חדשה, לקראת העתיד. התהליך הרגשי היה קשה. בעיקר המחשבה על הרס העבר המפואר של דיירי הבית הראשונים.

מיון הדברים במחסנים מצאנו כלים היסטוריים ותכתובות מדורות העבר. העברנו אותם לתצוגה ומשמרת במוזיאון של הכפר.

בעת החפירות החדשות של יסודות הבית, אנו נמשיך ונחפש את הסליק שבו הטמין רפאל את נשקו, בעת "השבת השחורה" או מלחמת השחרור.

באזכרה האחרונה להורינו, ערב פסח, התכנסנו ביחד כל שבט הימן לפרידה נרגשת ואוהבת, מהבית, בדרך אומנותית, עם ציורי גרפיטי על הקירות וכמובן עם צילום של מרביתנו, כשהבית ברקע.

ו...הגענו ליישעת השין", ביום רביעי 19.5.2021 עלה הטרקטור על השטח ופירק תוך יום את כל הבית, על כל חלקיו.

עמדנו שם, חוזים בהריסה - בזקנינו, בנערנו ובטפנו, נרגשים ומצלמים. לוקח יותר משנתיים לתכנן ולבנות בית, אך להרוס - נדרש יום אחד בלבד.

הלב בוכה על הרס הישן והמוכר, אך שמח לבניית העתיד.

הבית הראשוני

הדיירים הראשונים בחצר הבית
מימין לשמאל - אולגה, רפאל, בנימין,
גרטרוד, תרצה, לודביג, אלפרד.

כולנו לפני הבית בערב פסח השנה

התמונות הצבעוניות צולמו ע"י

Alona art photography

ההתרגשות בעת ההריסה

הטרקטור ההורס

חדשות ועדכונים מבריקת השחייה ענת קבילי

תושבים יקרים שלום רב,

**עמותת הבריקה מרכינה ראש על מותו
של דב סוקול ז"ל, איש יקר, משכמו
ומעלה, בכל המובנים, שהיה ראש
מועצה אהוד ותרם רבות להתפתחות
הכפר והקהילה שלנו
שולחים ניחומים ומשתתפים בצער
המשפחה**

סופסוף השתחררנו ממגבלות הקורונה ובשעה טובה יכולנו לפתוח השנה את עונת הרחצה בבריקת השחייה שלנו, כסדרה.

הצוות הוותיק והנאמן שלנו, בניצוחו של מיכאל וייסמן, עמל שעות רבות בהכנת השטח והמערכות השונות, הניקיון והמים הצלולים והנעימים, שיקדמו בשמחה ובברכה את פני הבאים. בשבת, 1.5.2021, למחרת ל"ג בעומר, התקיים **אירוע הפתיחה** המסורתי בשנים האחרונות, לתושבי הכפר, ילדיהם ונכדיהם, גם אלה שכבר לא גרים כאן. במהלך כל היום נהנו המשתתפים ממתקנים מתנפחים במים ועל הדשא, צילום מגנטים על רקע הבריקה, סדנאות ליצירת קשתות וחיצים לכל הגילאים, משחקים של פעם ומעגל מתופפים עם שירה בציבור.

גם גזרת הכיבוד החופשי לא נשארה מיותרת. **באוירת ל"ג בעומר** התחלפו במהלך היום דוכני מלאווח, פלאפל, תפוזי אפוי ותוספות, שיפודי מרשמלו על האש, אבטיח ומלון וקרטיבים, בניצוחו של שי שלנו מהמזנון וכל משפחתו שהתגייסה לאירוע.

ברקע הושמעו שירים ישראלים שקטים, כהזדהות עם האסון בהר מירון שהתרחש בליל ל"ג בעומר.

למחרת, ביום ראשון, נפתחה הברכה לקהל הרחב. ימי החמסין שפקדו אותנו בתחילת החודש מילאו את הברכה במתרחצים רבים שבאו לבלות ולהתרענן.

ואז החלו הטילים והאזעקות וההירוסים והנפילות והנוכחות הידלדלה.

בשלב זה השגרה חזרה שוב לחיינו וכך גם הפעילות בברכה.

לכבוד **שבועות** שודרג התפריט של המזנון במאכלים כמיטב המסורת והוא ממשיך להתעדכן ולהפתיע, במחירים מאד נוחים.

בימים הקרובים ייוולד במתחם הברכה סניף נוסף של **הספריה הקטנה**, הפרויקט המקסים מיוזמתה ובאחריותה של כלנית קין.

בחודש יוני מתוכננים כמה **אירועים מסורתיים**.

- קבלת שבת של שכבה ז' במסגרת שנת המצוות, תתקיים ב - 18.6.
- במוצ"ש, 26.6, תתקיים מסיבת מסיימי י"ב, במתכונתה המקורית.
- ב- 22.7 יתקיים אירוע לכבוד ט"ו באב, פרטים נוספים בהמשך.

כמו כן, מתוכננות פעילויות נוספות במהלך העונה. אתם מוזמנים לעקוב ולהתעדכן בעלון ובדפי הפייסבוק של הברכה ושל עמותת הברכה.

תזכורת לתושבות ותושבי הכפר שזכאים להיכנס לברכה בחינם:
בני 65 ומעלה, י"בניקים, שינשינים, חיילות וחיילים, נכות ונכי מערכת הבטחון.

מחכים לכם בפנינת הכפר הנהדרת שלנו ♥

נוער

גל בר נס, רכזת הנוער

אז מה היה לנו החודש?

החודש החל בסימן חזרה לשגרה, המון פעילות מתחילה בתנועה אחרי תקופה ארוכה של קורונה ומגבלות, ואנו שמחים לחזור לפעילות במלוא המרץ, אפילו מתחילים לתכנן את פעילויות הקיץ המסורתיות, בתקווה שלא יהיו לנו עוד הפתעות.

שמחים לשתף אתכם במגוון הפעילויות שעברנו החודש

בתחילת חודש מאי יצאו ילדי שכבת י"א לטיול תנועתי שבמהלכו נפגשו עם ילדי שכבות י"א מכל הארץ, הטיול התקיים באזור הכרמל. הטיול נערך במתכונת כלל ארצית כך שילדי רמות השבים שובצו בקבוצות עם מושבים אחרים, הכירו אנשים חדשים, ונהנו מיומנים של טיולים ופעילויות בנוף הפסטורלי.

ב- 4.5, יום שלישי, קרו כמה אירועים מרגשים-

- שכבת ו' של רמות השבים החלה בסדנה של כמה מפגשים בנושא "תקשורת מקדמת" הכוללים משחקי חברה, שיח על נושאים המעניינים אותם כולל המעבר בשנה הבאה לבית הספר החדש ועזיבת בית הספר היסודי, וכמובן צילום ומשחק של סרטונים שאותם הילדים יפיקו בעצמם. המטרה של הסדנה היא יצירת במה ומודעות בנושא שיח הולם ואיכותי.

- באותו המועד התקיים ביקור מורים ומחנכים בלול - הגיעו ליום הפעילות מורים של השכב"ג מבית הספר עמי אסף, על מנת לראות את הילדים ולחוות את החיים שלהם מחוץ לשעות הלימוד בבית הספר, במקום שכבר מזמן הפך לבית השני שלהם - הלול. שיתוף הפעולה בין החינוך הפורמאלי לבין החינוך האפורמאלי מייצר הבנה עמוקה יותר של עולם

הילדים, מודעות לחוזקות שלהם גם מחוץ לכותלי בית הספר, ואנחנו שמחים על השיתוף והמעורבות של בית הספר גם בפעילות הלול.

- עוד מאירועי אותו היום - מדריכי גיורא בפעילות הראשונה מאז פרוץ הקורונה! שכונת גיורא היא שכונה במערב הוד השרון שבה מדריכי השכב"ג וחניכיה מתנדבים מזה מספר שנים. המדריכים והפעילים במסגרת מגיעים מהלול בימי שלישי אחה"צ להעביר פעילויות כיפיות ומעשירות לילדי השכונה המועדונית העירונית. הילדים ציפו להתחלת הפעילות (שהוקפאה בתקופת הקורונה) ומאוד התלהבו מהפעילות והגיעו בהמוניהם. הילדים במועדונית צמאים לעוד ועוד פעילויות שהנוער שלנו מעביר ואנו מצפים להמשיך בפעילות באופן שוטף בימי שלישי.

בתאריך ה - 6.5 יצא חלק מהצוות להופעת סטנדאפ של יונתן ברק, הפעילות אורגנה על ידי המועצה האזורית דרום השרון. היה מצחיק ומשחרר - ואפילו השגנו תמונה ;) ;

לצערנו, בגלל המצב הביטחוני, נאלצנו לקיים פעולות ביום שלישי ה- 19.5 באופן מקוון. ביום חמישי, במהלך התקופה הביטחונית המתוחה, גל הרכזות וארד הגרעינר לא ויתרו, ויצאו לבקר את הצוות הבוגר בבתיים שלהם, לשאול לשלומם ולהביא משהו מתוק. מקווים שיותר השנה הזו לא תזמן לנו הפתעות נוספות ואנו חוזרים לפעילות ברוכה ושגרתית.

מה מחכה לנו בהמשך החודש -

27-28.5 - טיול לילה לשכבת י' במצדה
29.5 - יום הכנה לקורס מד"צים לשכבת ח'

שריינו מסגרות תאריכים עתידיים לקיץ:
מחנה קיץ – שכב"ג ושכב"צ 18.7-28.7
מד"צים – 6.8 – 15.8

*תאריכי מפעלי הקיץ עדיין אינם סופיים, אולם עתידים להיות בין התאריכים האמורים לעיל.

כתר הבנים

'כתר הבנים' מוצג במוזיאון יהדות איטליה

לבקשת האוצר של מוזיאון יהדות איטליה בירושלים, הושאל 'כתר הבנים' (ראו כתבה בעלון הקודם, מס' 99), למוזיאון והוא מוצג שם בימים אלה.

ב-27.5.2021 יתקיים במוזיאון ערב שיוקדש לכתר, בנוכחות אנשי המוזיאון, קרובי הנופלים המונצחים על הכתר ונציגי הוועד והארכיון של רמות השבים.

הבדק מהעבר

מחווה לעלון הכפר לכבוד גיליון ה-100

לידידי הצעיר עלון הכפר שלוחה ברכת הסבא רבא שלך – עלון 'המודיע'. אני הייתי הביטאון הראשון של ועד הכפר ותושביו. בין השנים 1935 – 1943, הופעתי ב-95 גיליונות.

כך נכתב בגיליון מס' 1 שלי:

„HAMODIAH“
Siedlerzeitung in RAMOTH HASCHAWIM
Herausgegeben vom Waad.

„המודיע“
עתון התישבות ברמות השבים
מוציא לאור: הועד.

העתון הזה מופיע לעת עתה בשפה גרמנית. אבל אנחנו מקוים שבמשך זמן קצר נוכל כבר להשתמש בשפה עברית.

„הזמן הקצר“ נמשך עד הגיליונות האחרונים. רק ב- 3-1942 נכתבו הגיליונות בעברית. עוד נכתב: „הדף יחולק בחינם... [רק] עבור הדף מספר 1 אנו מבקשים פיאסטר 1 ... הדף מיועד רק לתושבי רמות השבים. אנו מבקשים מאד לא לאפשר לאנשים מבחוץ לראות את הדף וגם לא לספר להם את תוכנו ולא להעביר הלאה את הדף...“
לכבוד גיליון המאה, אני מעניק לך 'זר' מובאות מגיליונותי.¹

שמחות ותודות

גיליון מס' 2, 30.7.1935

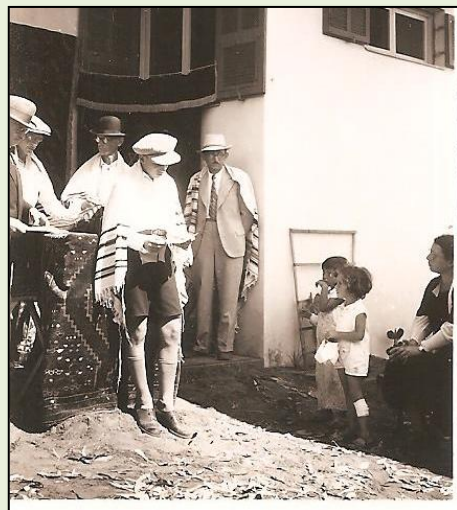
לחבר גוטשלק: בלילה בין 5-6 באוגוסט נולדה הבת הראשונה של המושב. לאם ולתינוקת שלום.

גיליון מס' 9, 17.10.1935

[המודעה בעברית, תופעה נדירה ב"המודיע"]

חברות וחברים יקרים:
אנחנו מודים לכם מעומק לבבנו בעד השתתפותכם הרבה בחגיגת הבר מצווה של עמנואל.
הקלימנים.

בר המצווה של עמנואל קלימן (היום בית ישר ברח' המייסדים 1), אוסף הארכיון

1. המובאות לקוחות מגיליונות 1 – 68 שתורגמו עד עתה בידי רונית ורד ובעזרה והסברים של חנה וינטר ותמר

הודעות הוועד

גיליון מס' 13, 15.12.1935

בשבת ה-21 בשעה 9 וחצי לפני הצהריים, תתקיים הכנסה חגיגית של ספרי תורה שהתקבלו מבאי כוח של ארגון יהודי בגרמניה. בתוכנית: ברכות, קידוש ראש חודש ותפילת מוסף.

תהלוכה עם ספרי תורה, אוסף הארכיון

גיליון מס' 18, 23.2.1936

[בעקבות הסכם עם הומל על הורדת מחירים] על מנת שהומל יושפע משמעותית חשוב שכל החברים יקנו אצלו את כל צרכיהם.

אין להתפשר ולקנות מסוחרים אחרים בשוב. חוץ מזה הצלחת הסכם זה תלויה במחזור המכירות שיתקיים בחנות זו.

לכן, אנו קוראים לכל החברים להמשיך ולקנות אצל הומל. גם אם עד כה החליטו עצמאית, הם מתבקשים לשותף פעולה בעניין זה.

המכולת בבית הומל, אוסף הארכיון

גיליון מס' 28, 30.5.1936

חברים: אל תקנו מערבים!

חברים: נא לתמוך בכלכלת ארץ ישראל. קנו רק "תוצרת הארץ"!!

עדה שאול קונה ירקות מערבי,
באדיבות נעמי שאול

גיליון מס' 32, 26.7.1936

הודעה חוזרת: רוב התושבים שלנו, ולהוציא מכלל זה את נשותיהם, מתחילים את העבודה הקשה שלהם מוקדם בשעה 5 בבוקר. יש לאפשר להם מנוחת לילה סבירה. לכן, אם תושבים ותושבות מתחילים את אימוני המוסיקה שלהם בשעה 10 בלילה בערך, יש לראות זאת מסיבות אנושיות טהורות, כחוסר התחשבות.

בילוי במלון ברנדייס

גיליון מס' 4, 11.7.1935

כל יום חמישי: נקניקיות עם כרוב חמוץ!!
בירה, פילסנר אורגינלי, אמסטל ופונטיגם

מלון ברנדייס, אוסף הארכיון

גיליון מס' 36 ללא תאריך

מלון- מסעדה ברנדייס: שוב מספק בירה-נשר מידי יום !!

גיליון מס' 68 [מספר שגוי] 25.12.1937

הזדמנות לריקודים, מלון ברנדייס - בכל שבת, ראשון, רביעי וחמישי בערב משעה 9-11.

גיליון מס' 66, 20.12.1938

עשה לך שמחת חנוכה
אכול באחד מערבי החג את ארוחת הערב המכובדת (גם תפריט מיוחד) בהזמנה מיוחדת במסעדת ברנדייס.

הודעות בענייני דואר

גיליון מס' 32, 26.7.1936

אין זה ראוי להוריד בולים מדברי דאר של אנשים זרים [אחרים].

גיליון מס' 68, 9.3.1939

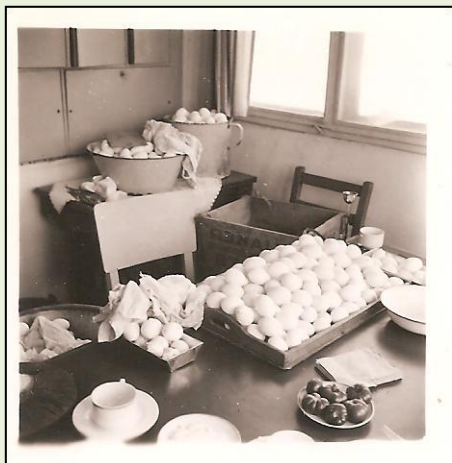
יש להדגיש שהעברת דברי הדואר [מרמתיים לרמות השבים] על ידי החבר הומל בעגלה שלו, היא מעשה של רצון טוב מצידו שאין בו אחריות לא מצדו ולא מצד הוועד. מי שלא מסכים לכך, צריך לקחת את הדואר בעצמו.

הודעות קואופרטיב אל-על

גיליון מס' 10, 15.11.1935

הקואופרטיב מודיע: לצערנו עלינו לחזור על ההוראה המפורשת שיש לשלוח מדי יום את הביצים. בנוסף, זה מובן מאליו שהביצים וגם הארגזים אינם צריכים להיות חשופים לרטיבות.

**הכנת הביצים למשלוח לקואופרטיב,
אוסף הארכיון**

גיליון מס' 51, 15.7.1937

הודעה דחופה וחוזרת של הקואופרטיב: בשום מקרה, אין להשאיר ארגזי ביצים בשמש, אפילו לא לזמן קצר. דווקא כעת, בזמנים הקשים, קיימת סכנה גדולה שהביצים יתקלקלו בשמש, וחשוב להקפיד על האיכות המצוינת של הביצים שלנו.

הודעות פרטיות

גיליון מס' 15, 19.1.1936

מעוניין להחליף תפוזים בירקות, ביצים או תרנגולות לצריכה פרטית!!
חבר בייפוס

גיליון מס' 19, 8.3.1936

נסיעה ברכב: שני נוסעים מוזמנים להצטרף לנסיעה של שלושה ימים במכונית. המסלול: רמות השבים-נצרת- טבריה-מטולה-תל-חי- החולה-צפת- עכו-חיפה-עמק- רמות השבים. יכולים 2 נוסעים להצטרף! משך הנסיעה: 3 ימים! עלות הרכב: 1 לא"י לאדם.
הנס סימון.

גיליון מס' 37, 15.10.1936

סופגניות ברלינאיות: עלות 3 יחידות = 1 פיאסטר. נדרשת הזמנה מראש, אפשר לשלשל ההזמנה לתיבת הדואר שלי. ניתן לאסוף אותן טריות, ביום רביעי הקרוב, משעה 11 לפני הצהריים. לנדסברגר סניור [המבוגר] (בלוק 3)

גיליון מס' 45, 4.2.1937

טלפון: לצערנו, אנו נאלצים להגביל את השימוש של החברים והחברות בטלפון למקרים הדחופים ביותר בלבד.
שטקלמכר.

גיליון מס' 65, 20.11.1938

גברת קיבא מבקשת מהחברים ששאלו ממנה לפני זמן רב 2 מגהצי פרימוס, להחזירם בקרוב.

ליקוט ועריכה: אסנת שירן
בחירת תמונות: איריס מורג

אני והרוח דב דהר

אני מחלל אל הרוח
שריקה חרישית שפזז
שרק אני שומע

קורא לה, שתבוא
היא לא נעתרת, ממאנת
איני רגז לסקילת אבניה, סולח
אפילו רוקע בחוליה המתעופף

היא כל העת בסערה ואני למחמדיה
בהזיה שפזז בעננים של מלים
למה לעזאזל את אדישה כשאני גווע

הנה שבה ושוב עוברת
שמלתה ראשה
בלי לומר למה או מדוע
נעלמת אל מישהו אחר

שבה אלי מטלטלת
עם המשבים החשוכים שלה,
יש בי עוד את הרוח, היא לוחשת
חולפת, שובל גופה בגופי.
הזחמדת חיי
ואני כבד מת.

נופי רמות השבים

דב דהר

עוד בית שהיה ואיננו

